

เทศบัญญัติ เทศบาลตำบลบางทรายใหญ่ เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติ เรื่อง ตลาดเอกชนในเขตเทศบาลตำบลบางทรายใหญ่
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไข
เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
เทศบาลตำบลบางทรายใหญ่โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบางทรายใหญ่และผู้ว่าราชการ
จังหวัดมุกดาหาร จึงตราเทศบัญญัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติ เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๔"

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบางทรายใหญ่เมื่อได้ประกาศไว้โดย
เปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางทรายใหญ่แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ไทยกเล็ก ข้อบัญญัติเทศบาลตำบลบางทราย
ใหญ่ เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่ง
ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่าย
สินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสีย
ง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้
สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่
กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ หรือใน
รูปลักษณะใดๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วย
การนั้น แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือ
ปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่นๆ
ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายอาหารซึ่งจำเป็นต้องใช้น้ำชำระล้างอยู่เสมอ เช่น ปลา กุ้ง ไก่ สัตว์อื่นๆ เป็นต้น

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้ง หรือหมักดอง หรือในรูปอื่นๆ รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร

“อาหารปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆ ที่มีได้บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท

“แผงจำหน่ายอาหาร” หมายความว่า แผงหรือสถานที่ที่มีการปรุง ประกอบอาหารจนสำเร็จที่ผู้บริโภคสามารถซื้อบริโภคได้ โดยจะมีการล้างทำความสะอาดอาหารและภาชนะอุปกรณ์ด้วย

“การล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงขายของในตลาด พื้น ผืนง เพดาน รังระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วม และบริเวณต่างๆ รอบตัวอาคารตลาดให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากใย ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่นๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรคและกำจัดสัตว์พาหะนำโรค ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบางทรายใหญ่

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ผู้ใดจะจัดตั้งตลาดเอกชน ต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างในสถานที่ที่จะตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีตลาดเอกชนที่ได้เปิดดำเนินการมาก่อนประกาศใช้เทศบัญญัติฉบับนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น อาจผ่อนผันให้ทำการปรับปรุงตามข้อ ๘ ให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

ข้อ ๖ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดด้วยสุขลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ฉบับละ ๒,๐๐๐.๐๐ บาทต่อปี

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๖ แล้วจะขอเปลี่ยนตัวผู้รับใบอนุญาตได้ โดยยื่นเรื่องราวขอใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับกรณี

ข้อ ๘ สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นต้องจัดให้ได้สุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

- (๒) อาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง
- (๓) บริเวณพื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง ทำความสะอาดง่าย และไม่มีน้ำขังอยู่ได้
- (๔) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวรทำความสะอาดง่าย เพื่อรับน้ำที่ไหลไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวกและต้องมีการกำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๕) ต้องมีแสงสว่างและการระบายอากาศให้เพียงพอตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๖) ที่วางของขายต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
- ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒ ตารางเมตรสูงไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร สำหรับตลาดขายปลีก หรือสูงไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร สำหรับตลาดขายส่ง ทำด้วยวัสดุถาวรที่ปลูกสุขลักษณะ แยกเป็นหมวดหมู่เหมาะสมตามประเภทสินค้าและกำหนดหมายเลขประจำแต่ละที่ไว้ให้เห็นโดยชัดเจน
- ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะ เหมาะสมแยกต่างหาก จากที่วางของขาย และสะดวกต่อการเข้าออก
- ค. หากจะสร้างที่วางของขายซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างหากจากที่กล่าวแล้วข้างต้นจะต้องสร้างให้ปลูกสุขลักษณะ ทำความสะอาดได้ง่าย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๗) ทางเดินของตลาดต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
- ก. ทางเข้าออกของตลาดต้องมีอย่างน้อยหนึ่งทาง กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ในกรณีที่มีทางเข้าออก ลอดใต้อาคารอื่นจะต้องสูงไม่น้อยกว่า ๕ เมตร
- ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคารตลาดต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร
- (๘) ต้องทำรั้วหรือประตูกันหรือสิ่งป้องกันไว้เพื่อมิให้คนและสัตว์เข้าไปพลุกพล่าน
- (๙) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องสุขภัณฑ์ อุปกรณ์เครื่องใช้ จำนวนและสถานที่ตั้งตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๑๐) ต้องจัดให้มีที่สำหรับล้างสินค้าพร้อมติดตั้งท่อน้ำประปา และท่อระบายน้ำทิ้งให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๑๑) ต้องปฏิบัติการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- ข้อ ๙ ในกรณีที่สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นมีลักษณะพิเศษได้สุขลักษณะ มีการระบายอากาศโดยใช้เครื่องปรับอากาศ และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว สถานที่ที่ตั้งและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นอาจได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๘ ก็ได้
- ข้อ ๑๐ ผู้ตั้งตลาดต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์และสิ่งอื่น ๆ อันจำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาด ดังต่อไปนี้
- (๑) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะให้มีขนาด จำนวนเพียงพอและตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) น้ำสะอาดพร้อมทั้งที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอและสะดวกแก่การใช้สำหรับล้างมือ ล้างสินค้า และล้างตลาด

(๓) เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาด ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขสิ่งปลูกสร้างในสถานที่ตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องดูแลควบคุมให้ผู้เข้าขายของในตลาดปฏิบัติตามระเบียบที่ได้กำหนดไว้ตามข้อ ๘ (๖)

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้ต้องด้วยสุขลักษณะและเรียบร้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาส่วนให้ได้สุขลักษณะอยู่เสมอ

(๒) ต้องจัดให้มีคนงานทำความสะอาดจำนวนเพียงพอ และต้องทำความสะอาดให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาดตามข้อบังคับของท้องถิ่นหรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๔) ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอภายในตลาดเวลากลางคืน

(๕) ดูแลมิให้บุคคลใด นอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน

(๖) ต้องจัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อยปลอดภัยจากสัตว์นำโรคต่าง ๆ และสะดวกแก่การทำ ความสะอาดระหว่างเวลาเปิดตลาด

(๗) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินรอบตลาด และห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญในบริเวณตลาด ดังต่อไปนี้

(๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด แต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อขายเป็นอาหาร

(๒) สะสม หมักหมม หรือเททิ้ง สิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรคหรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น

(๓) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย

(๔) ทำให้น้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๕) ถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) กระทำการอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่นตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๑๕ ผู้เข้าขายของในตลาดต้องมีใบอนุญาตจากเทศบาลตำบลบางทรายใหญ่

ในการร้องขอรับใบอนุญาตนั้น ให้ยื่นเรื่องราวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนด เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรและผู้ขอรับใบอนุญาตไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามพระราชกฤษฎีกาการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ข้อ ๑๖ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเข้าขายของในตลาด ฉบับละ ๕๐.๐๐ บาทต่อปี

ข้อ ๑๗ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วยขายซึ่งระบุนามไว้ในใบอนุญาตไม่เกิน ๒ คน เท่านั้น

ข้อ ๑๘ ผู้ใดเป็นผู้เข้าขายของในตลาดอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัตินี้ แต่ยังไม่มียุติบัตร ต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๙ ในการเข้าขายของในตลาด ผู้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยขายต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) วางสิ่งของอยู่ในขอบเขตที่วางของขายซึ่งจัดไว้ ถ้าวางล้าออกมาให้ถือว่าวางสิ่งของกีดขวางในตลาด และห้ามมิให้วางสิ่งของสูงเกินกว่า ๑๒๕ เซนติเมตร จากพื้นตลาดเว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) วางสินค้าให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับประเภทนั้น ๆ

(๓) แต่งกายให้สะอาดตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๔) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องสำหรับประกอบปรุงอาหารให้พ้นฝุ่นละออง สัตว์นำโรค และรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๕) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แขน่ ล้างอาหารและภาชนะ

(๖) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาด และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๗) ใช้วัตถุที่สะอาด ห่อ หรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ

(๘) ไม่จ้าง หรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อทำการประกอบ ปรุงหรือขายอาหาร

(๙) ทำความสะอาดที่วางของขายทุกวันก่อนขาย และเลิกขาย

(๑๐) ให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำที่วางของขายของตน

(๑๑) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะและเรียบร้อยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาด ขายทำ ประกอบ ปรงหรือสะสมอาหาร และสิ่งของอย่างอื่นในตลาด เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อหรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจ ปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่าตนเป็นพาหะของโรคแล้ว

ข้อ ๒๑ ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๓.๐๐ น. และให้ปิดตลาดเมื่อถึงเวลา ๒๐.๐๐ น. เว้นแต่ จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพิเศษ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดตั้งตลาดหรือใช้สถานที่ใดเป็นตลาด โดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๕ มีความผิด ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินั้นนอกเหนือจากความผิดตามข้อ ๒๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่ เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาดเอกชน หรือใช้สถานที่แห่งใดเป็นตลาด หรือผู้รับ ใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดกระทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมา ๒ ครั้งแล้ว ถ้ากระทำ ความผิดอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๒๕ ถ้าปรากฏขึ้นว่า ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดคนใดเป็นโรคติดต่อหรือเป็น พาหะโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้เข้าขายของต่อไปจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตผู้นั้นเสีย

ข้อ ๒๖ บรรดาใบอนุญาตตลาดเอกชนที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้น อายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๗ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางทรายใหญ่มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศ บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 1๖ เดือน *กุมภาพันธ์* พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ)

(นายชูเกียรติ แสงจันทร์คุ้ม)

นายกเทศมนตรีตำบลบางทรายใหญ่

เห็นชอบ

ส.ป.วิจิตร

(นางสาวสมหมาย ปรีชาศิลป์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดมุกดาหาร

๕ 1 ส.๑ 2554